

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia, Valentina Clevadi,
Tamara Chișca-Doneva, Ion Vîlcov,

examinînd recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Curtean Anatolie împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” privind anularea ordinelor de sancționare disciplinară și concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea penalității pentru reținerea plății salariale și prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

c o n s t a t ă:

La 06 aprilie 2011, Curtean Anatolie a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind anularea ordinelor de sancționare disciplinară și concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea penalității pentru reținerea plății salariale, și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Curtean Anatolie a invocat că, la 26 decembrie 2005 a fost angajat în funcția de pușcaș – pompier în cadrul Serviciului Pază Militarizată al ÎS „Calea Ferată din Moldova”, locul de muncă EPP – II stația Ocnița. La 14 decembrie 2009, angajatorul a emis ordinul nr. 67, prin care a sancționat disciplinar mai mulți angajați, inclusiv și lui Curtean Anatolie, fiindu-i aplicată o mustrare. Ordinul menționat nu a fost adus la cunoștință, dar a aflat despre existența lui mult mai târziu. Ulterior, la 08 aprilie 2010 ÎS „Calea Ferată din Moldova” a emis un alt ordin nr. 09 prin care au fost sancționați disciplinar angajații Curtean Anatolie, Sizințev Anatolie și șeful EPP-11, stația Ocnița – Tcaci Diomid, față de Sizințev A. și Tcaci D. au fost aplicate corespunzător, mustrare aspră și mustrare, iar față de Curtean Anatolie – concediere în temeiul art. 206 alin. (1) lit. d) Codul Muncii. Ordinul dat la fel nu a fost

adus la cunoștință reclamantului, iar despre emiterea lui Curtean A. a aflat mult mai târziu.

Menționează Curtean Anatolie că, la 15 aprilie 2010 prin ordinul nr. 159/C, angajatorul a desfăcut contractul individual de muncă, în baza art. 86 alin. (1) lit. g) Codul Muncii, după ce în mod verbal i s-a comunicat că a fost concediat. La 19 aprilie 2010 a depus la ÎS „Calea Ferată din Moldova” cerere privind eliberarea copiei ordinului de concediere, și în aceeași zi a luat cunoștință de acesta, a primit copia și s-a semnat pe original, cu mențiunea că nu este de acord.

Prin hotărârea Judecătorei Centru din 26 aprilie 2012, s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a anulat ordinul nr. 67 din 14 decembrie 2009 privind sancționarea disciplinară a lui Curtean Anatolie – pușcaș pompier, sub formă de mustare. S-a anulat ordinul nr. 09 din 08 aprilie 2010 privind eliberarea din funcția de pușcaș – pompier al Serviciului pază militarizată a ÎS „Calea Ferată din Moldova” întemeiat art. 206 lit. c) Codul Muncii. S-a anulat ordinul nr. 159-c din 15 aprilie 2010 privind desfacerea contractului individual de muncă nr. 51 din 26 decembrie 2005 cu Curtean Anatolie (11/1086) pușcaș – pompier al EPP-11 stația Ocnița de pe 15 aprilie 2010 conform art. 86 alin. (1) lit. g) Codul Muncii. S-a repus în funcția de pușcaș – pompier al Serviciului pază militarizată a ÎS „Calea Ferată din Moldova” – Curtean Anatolie, începând cu 26 aprilie 2012. S-a încasat din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Curtean Anatolie salariul pentru absența forțată de la muncă în mărime de 43.130,25 lei, prejudiciul moral în mărime de 3000 lei și cheltuielile de judecată inclusiv și pentru asistența juridică în sumă de 4999,50 lei. În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1293,90 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012, s-a respins apelul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

La 26 decembrie 2012, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012 și hotărârea Judecătorei Centru din 26 aprilie 2012, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea recursului, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a invocat că, potrivit prevederilor art. 433 CPC, raportându-se la prevederile art. 400 alin. (2) și alin. (3) CPC, hotărârea primei instanțe și a instanței de apel se modifică sau se casează de către instanța de recurs dacă, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin; circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pe care prima instanță le consideră constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

La 22 februarie 2013, Curtean Anatolie a depus referință la cererea de recurs, solicitînd, respingerea acesteia ca neîntemeiată. Totodată solicitînd încasarea din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 1000 lei.

Examinînd argumentele invocate în recurs în raport cu actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat urmează a fi admis.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța de recurs după ce judecă recursul este în drept, să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 17 octombrie 2012, a respins cererea de apel înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și a menținut fără modificări hotărîrea Judecătorei Centru din 26 aprilie 2012.

Instanța de fond și-a motivat hotărîrea, prin aceea că, la momentul sancționării lui Curtean Anatolie și desfacerii contractului individual de muncă la 08 aprilie 2010 și respectiv 15 aprilie 2010, termenul de prescripție stabilit de legislație era de un an de zile, care a fost respectat de Curtean Anatolie, deoarece acesta s-a adresat în instanța de judecată la 06 aprilie 2011.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ relevă faptul că, concluzia instanței de fond este neîntemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 355 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată, în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. Cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanța de judecată.

Instanțele ierarhic inferioare ajungînd la concluzia de a admite acțiunea reclamantului - Curtean Anatolie, au aplicat greșit prevederile art. 355 Codul Muncii. Or, Curtean Anatolie a făcut cunoștință cu ordinul de concediere la 19 aprilie 2010, contrasemnînd pe acesta, iar termenul de contestare la acel moment era de 1 an de zile. Ulterior, prin Legea nr. 168 din 09 iulie 2010, (*în vigoare din 07 septembrie 2010*), privind modificarea și completarea Codului Muncii, s-au operat modificări, prin care la articolul 355 alineatul (1) litera a), cuvintele “de un an” s-a substituit prin textul “de 3 luni”. Prin urmare, începînd cu 07 septembrie 2010, începe să curgă noul termen de adresare în judecată prevăzut de art. 355 Codul Muncii – 3 luni, și expiră la 07 decembrie 2010. Din materialele cauzei rezultă că, acțiunea în judecată a fost depusă la 06 aprilie 2011, adică cu depășirea termenului prevăzut de lege.

Conform art. 271 CC, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Astfel că, reprezentantul recurentului în ședința primei instanțe și instanța de apel a invocat tardivitatea, deoarece acțiunea în judecată a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de lege.

Ținînd cont din cele menționate și avînd în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate eronat de prima instanță și instanța de apel și nu este necesară verificarea suplimentară a carorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ ajunge la concluzia de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012 și hotărârea Judecătorei Centru din 26 aprilie 2012, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Curtean Anatolie, ca fiind tardivă.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. b) CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2012 și hotărârea Judecătorei Centru din 26 aprilie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Curtean Anatolie împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” privind anularea ordinelor de sancționare disciplinară și concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea penalității pentru reținerea plății salariale și prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Curtean Anatolie ca tardivă.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte

Iulia Sîrcu

Judecător

Vera Macinskaia

Judecător

Valentina Clevadî

Judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecător

Ion Vîlcov